

»Naša šola – še boljša šola: kako s sodelovanjem prispevati k bolj samostojnemu, učinkovitemu in kreativnemu učenju?«

OŠ PRULE je proaktivna, športna, sproščena in ustvarjalna.

Tema 29. otroškega parlamenta je bila »ŠOLSTVO IN ŠOLSKI SISTEM«.

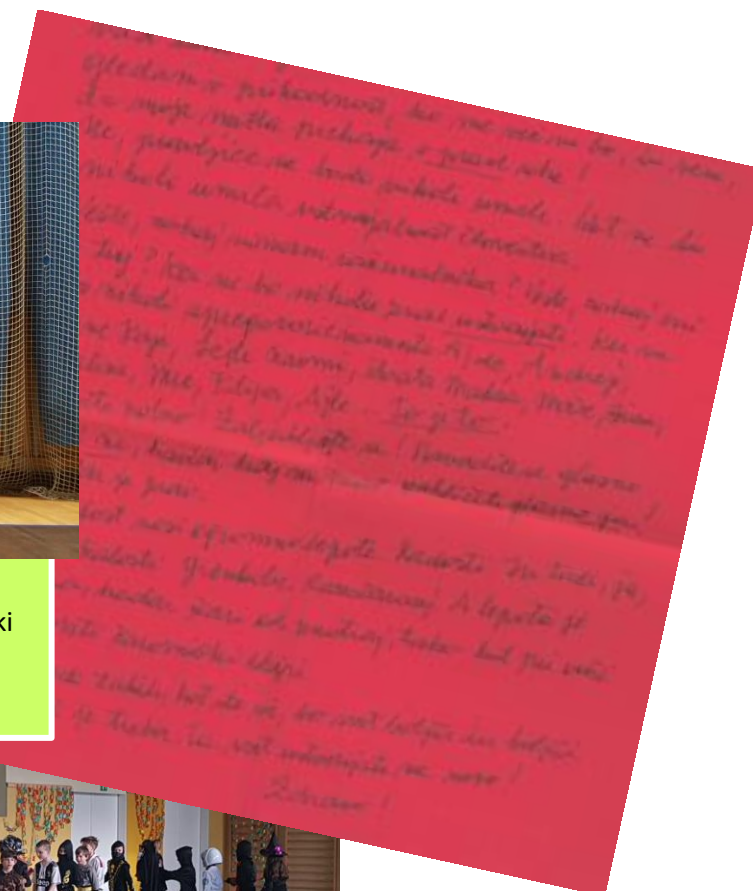
Pruški predstavniki so predstavili akcijo »GIBALNI ODMORI«, ki je bila izglasovana kot najboljša akcija.

Športno aktivni, sproščeni in ustvarjalni v interakciji z umetniki (pismo Svetlane Makarovič v zahvalo za poslane zgodbe).

Skupaj do učinkovitejšega in samostojnega učenja.

POGLED NAZAJ NA ANKETO:

V anketi, na katero se je odzvala več kot polovica staršev, se je izkazalo, da

- 77 % staršev pomaga otrokom pri učenju.
- 71 % pri domačih nalogah.

Ključni poudarki:

- Otroke je potrebno v šoli naučiti učiti se.
- Zaželeno je preverjanje DN v šoli: če je opravljena, pravilna in če otroci snov razumejo.

O DN:

- „Naj bodo sami odgovorni za domačo nalogo (da vedo, kaj, do kdaj).“
- „Veliko bi mi pomenilo, če bi učiteljica nalogo pregledala, saj opažam, da ima zelo veliko narobe.“
- „Razumljiva navodila, da lahko samostojno opravijo.“
- „Več praktičnih in izkustvenih nalog, manj barvanja.“

O SNOVI?

- „Besedila v učbenikih so večkrat preveč zahtevna, otroci se potem učijo na pamet, namesto da bi jih spodbudili k razmišljanju o temi. Naj se učijo iskanja informacij, povezovanja, kreativnega razmišljanja.“
- »Učiteljice so na roditeljskem sestanku večkrat izpostavile, da se je z otroki treba učiti doma, ker sicer ne morejo dovolj znati, saj je snov kompleksna.«
- »Snovi je občutno preveč in tudi zahtevnost je na previsoki ravni.«
- »Menim, da bi morali v šoli zmanjšati količino snovi (izločiti balast) in utrjevati bistvene stvari.«
- »Na splošno menim, da je šola dobra. Bi pa želel, da se prevetri vsebine in metode dela. Občutek imam, da je vsaj 1/4 snovi čisti balast in da učenci preveč sedijo v klopeh in pišejo/poslušajo. Večji poudarek bi moral biti tudi na ustvarjalnosti, drugačnem načinu mišljenja ...«

O UČENJU

- »Moj otrok se sam ne zna učiti. Če se uči sam, dobi zadostno oceno. Če se uči z menoj, dobi dosti boljšo oceno.«
- »Otrok se veliko raje uči, če ga snov, predmet in tema zanimajo, če lahko razišče določeno področje, če lahko kaj kreira, predstavi drugim, sodeluje, zapiše.«
- »Pogrešamo predvsem povezovanje snovi z aktualnim stanjem v mestu, državi, širše po Evropi, v svetu.«
- »Predlagam manj učne snovi, saj se učenci komaj naučijo neko snov, že hitijo z drugo snovjo, žal pride do zmede.«

OPOMBA: Individualni odgovori niso ločeni po triadah, gradivo (v celoti) je na voljo pri vodstvu šole. Tam so tudi malo daljši odgovori, ki stisko nekaterih malo bolj obrazložijo. Priporočamo v branje, saj lahko prispeva k boljšem vzajemnem razumevanju. Tam so tudi navedene prepoznane dobre prakse.

7. marec, 2019 OKROGLA MIZA: učitelji + starši + otroci

Na trilateralnem srečanju otrok, staršev in učiteljev je bilo izpostavljenih veliko skupnih točk. Skozi diskusijo, ki so jo otroci obogatili s svojo neposrednostjo, smo ugotovili, da si bregovi niso preveč narazen.

Začeli smo z uvodno igro, kjer smo najprej zapisali prednosti (+), ki jih šola prinaša otrokom, potem pa še, česa želimo več (>). Ugibali smo, kdo jih je napisal (učitelj, starš ali otrok). Najlažje je bilo uganiti odgovore otrok, saj so bili neposredni in jasni. Želijo na primer daljše odmore. Odgovore staršev in učiteljev pa je bilo težko ločiti, saj so si bili precej sorodni.

+	<p>Odrasli so izpostavili odgovornost, delovne navade, socialno učenje, fleksibilnost, sodelovanje, tešenje radovednosti, interakcijo otrok, spoznavanje področij, širino, osebnostno rast, raznolikost, znanje za življenje, sprejemanje različnosti, učenje po svoji hitrosti, pridobivanje znanja.</p> <p>Otroci pa so izpostavili posamezne predmete, razlage in prijaznost učiteljev, dopolnilni pouk, odmore.</p>
>	<p>Več časa za raziskovanje posameznikovih zanimanj. ❖ Več povezanosti med predmeti in interdisciplinarnih projektov. ❖ Več možnosti za uporabo znanja, izkustveno učenje. ❖ Več pozornosti nameniti čustvenemu razvoju, pristopu, metodam dela z najmlajšimi. ❖ Več časa za ustvarjalnost (2x). ❖ Več drugačnega motiviranja otroka (ne v smislu ocen). ❖ Več gibanja. ❖ Več računalništva. ❖ Več časa za pogovor, medosebne odnose (2x). ❖ Več sodelovanja (učitelji-učenci-starši).</p> <p>Več jedi na izbiro. ❖ Daljši odmori (3x). ❖ Več glasbenega ustvarjanja in manj teoretičnega spraševanja o glasbi. ❖ Več športa. ❖ Več klopi za sedenje med odmorom (2x). ❖ Več krožkov za starejšo generacijo (6., 7., 8., 9. razred). ❖ Več nalog na terenu. ❖ Več poudarka na izobraževanju (poklici). ❖ Več spoznavanja živali. ❖ Več športnih dni.</p>

Kaj so izpostavili otroci? Da je izziv usklajevati delo za šolo s popoldanskimi aktivnostmi, ki jih radi obiskujejo. Pogosto je to dvakrat, trikrat ali celo štirikrat na teden.

Izpostavili so slabost hitenja pri obravnavanju snovi (npr. zaradi bolniške odsotnosti se potem v enem mesecu poskuša nadoknaditi primanjkljaje).

Izpostavljen je bil primer, ko se je potrebno učiti za dva predmeta, pri katerih poteka spraševanje. Nazadnje potem nisi vprašan, kar te je stalo nervoze in prostega časa. Predlagali so napovedano spraševanje, saj se ponekod ne smejo javljati.

Imam precej obšolskih obveznosti. Če ni napovedanega spraševanja, se moram učiti za več predmetov. Potem ni časa za kaj drugega, pa še živčna sem.

Cvek, če ne znaš peti, je odveč. Že tako ti je težko, pred vsemi ...

Ključne teme

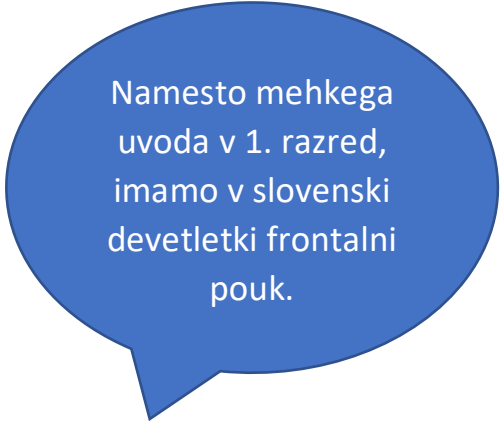
Govora je bilo o tem, kako določiti optimalen **OBSEG SNOVI**: *kdo lahko loči zrno od pleva oz. odloči, katere vsebine so obvezne in katere ne*? Vedno slišimo, kako je učitelj avtonomen, a je lahko pri tem tudi osamljen in pred veliko odgovornostjo. Kje je pravo ravnotežje med učnim načrtom, učbenikom, učnimi cilji, zahtevami okolice?

Skupaj smo ugotavljali, da je glede na različnost otrok, razlike v razvoju in sposobnostih, smiselno **vzpodbujati sodelovanje učiteljev pri definiciji obveznih vsebin** (npr. zahtevnosti ali obsegu in časovni dinamiki), učinkovitih pristopih, deljenju izkušenj med generacijami, ... Tako se ne sledi le učbeniku in učnim vsebinam v celoti.

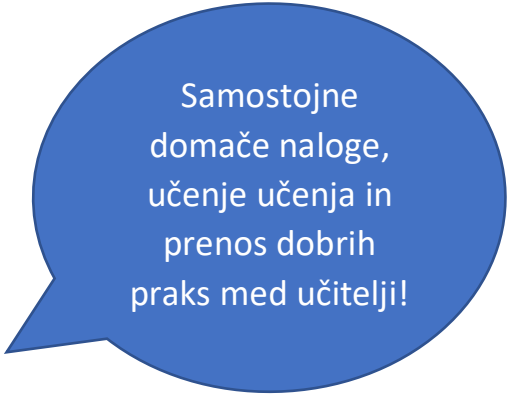
Pomemben izziv je tudi, kako angažirati sposobnejše učence, da jim ne bo dolgčas.

Sklepi/želje:

1. Spodbujajmo **SODELOVANJE UČITELJEV** (prenos dobrih praks/izkušenj/definicij/obsegov učnih programov), saj tako stabilizirajo izvajanje programa, okrepijo kakovost in ugled institucije ter svojega poklica.
2. Vključimo **UČENJE UČENJA** v izvedbo programa. Mlajšim otrokom naj se pomaga pri razvoju učnih navad in taktik, starejšim pri prilagoditvi posameznemu predmetu in zahtevam učitelja, še posebej v prehodnih razredih (1., 3., 6.). Menimo, da je to ključni korak, da bo v šoli manj stisk.
3. **DOMAČA NALOGA** otrok naj bo del učnega procesa, a prilagojena otrokom, da jo lahko opravijo samostojno. Naloga naj bo pregledana v šoli, ne doma. Tako se preverja znanje v šoli in ne doma.
4. Z obravnavo učne snovi se ne sme preveč hiteti. Več poudarka naj bo na pripravi na prehode (PRVI, TRETJI in ŠESTI razred). Skupaj moramo zasledovati samostojnost otrok. To se začne s prvim razredom.

Namesto mehkega uvoda v 1. razred, imamo v slovenski devetletki frontalni pouk.

Samostojne domače naloge, učenje učenja in prenos dobrih praks med učitelji!

KAKO NAPREJ?

Udeleženci so razmišljali o možnih izboljšavah: kako lahko učitelji s svojim znanjem in izkušnjami (ter podporo staršev) pripomorejo k razvoju večje samostojnosti otrok in uspešnega učenja; kako osmisliti domače naloge, zagotoviti primeren obseg ter ustrezno težavnost le-teh; kako doseči, da učenci pri pouku ne bodo deležni pretirane količine informacij, pač pa bodo dosegali cilje učnega načrta, primerne njihovi razvojni stopnji ter bodo pri tem aktivni in bodo učno snov tudi razumeli.

Potrebno je določiti ključne cilje in pot do tja. ❖ Sprotno pregledovanje domačih nalog v šoli (2x). ❖ Otroci naj v šoli vprašajo, če česa ne razumejo. ❖ Pri vseh predmetih možnost načrtovanega ustnega ocenjevanja. ❖ Prenos znanja in dobrih praks med učitelji. ❖ Izvedba pogovorov oz. delavnic za učitelje na temo obvladovanja snovi v okviru aktivov. ❖ Timski in interdisciplinarni projekti namesto kakšnih domačih nalog. ❖ Seznaniti UZ o debati na okrogli mizi. ❖ Strokovni pogovori na določeno temo na UZ. ❖ Aktivno sodelovanje učencev pri pouku (izbor primernih dejavnosti). ❖ Angažma učiteljev, naj postanejo glasen in artikuliran sogovornik Zavodu za šolstvo. ❖ Izkoristiti odmor za odhod na igrišče. ❖ Boljša organiziranost (zvezki v omare, načrt učenja, sprotno učenje).

Da bi bila lažja torba. (2x) ❖ Izboljšanje učnega programa (več projektnih nalog, več dela na terenu). ❖ Napovedana ustna spraševanja. ❖ Manj učnih pripomočkov (učbeniki/delovni zvezki → lažja torba). ❖ Manj domačih nalog (2x). ❖ Manj ocen. ❖ Več športa, več kuhanja, več matematike.

Kot se je izkazalo, vprašanja niso enostavna. Udeleženci okrogle mize v odmerjenem času niso prišli do vseh odgovorov.

Vendar pa so prišli do pomembnega zaključka: **s skupnim sodelovanjem, v katerem vsak prispeva na svojem področju in prevzame svojo odgovornost, je napredek zagotovljen.**

Prvi koraki so že narejeni, potrebno je nadaljevati.

Aleš Vidmar, predsednik Sveta staršev OŠ Prule